

Frumusețea agape: iertare și teamă

21 iunie 2004

Evelyn Mangîru

„Din fundul adâncului, Te chem, Doamne! Doamne, ascultă-mi glasul! Să ia aminte urechile Tale la glasul cererilor mele!”

Cine ar putea spune cât de mare a fost prăpastia creată de păcat? Sau cât de jos am căzut atunci când ne-am smuls din mâna Tatălui? Sau cât de mult a trebuit să coboare Fiul lui Dumnezeu ca să ajungă la noi, în „fundul adâncului,” pentru a ne ridica?

Dar, slavă Numelui Lui, a ajuns la noi! S-a dat definitiv, irecuperabil, deplin, ca să ne pună „într-o stare după voia lui Dumnezeu” (Is. 53:11). Nu a păstrat nimic din ceea ce avusese înainte. Nu S-a oprit nici măcar cu un pas deasupra noastră. A coborât până jos de tot, ca să ne poată prinde bine în brațele Sale și să ne urce acolo unde fusese locul Său. El ne ascultă glasul și ne scoate din noroi, ca să nu ne mai afundăm. Ne izbăvește de vrăjmașii noștri și din prăpastie, ca să nu mai dea valurile peste noi, să nu ne mai înghită adâncul și să nu se închidă groapa peste noi (Isaia 69:14, 15).

„Dacă ai păstra, Doamne, aducerea aminte a nelegiuirilor, cine ar putea sta în picioare, Doamne? Dar la Tine este iertare, ca să fii temut.”

Toți am păcătuit și suntem vinovați înaintea lui Dumnezeu. Orice rază de lumină venită de sus, de la Tatăl, descoperă murdăria păcatului ascunsă în ungherele inimilor noastre. Cu cât mai puternică lumina, cu atât mai profundă conștientizarea stării în care ne găsim și a imposibilității noastre de a ne salva. Și disperarea? Mereu mai mare? Nu. Speranța mereu mai mare. Bucuria mereu mai mare. Încrederea mereu mai mare.

Pentru că Domnul este bun și nu păstrează „aducerea aminte a nelegiuirilor.” Ci ne pedepsește... iertându-ne. Lecția aceasta este minunată! „La Tine este iertare, ca să fii temut.”

Ce înseamnă să te temi de Domnul? Ce înseamnă să tremuri înaintea Lui? Ce face Domnul ca să fie de temut? Iartă. Pur și simplu uluitor și superb! Iartă. Cum te temi de un Dumnezeu care te iartă ori de câte ori greșești?

Există un gen de dragoste care naște iertare și care se naște din iertare – agape. Există și o teamă a dragostei agape. Teamă de a nu întrista, de a nu răni. Tremuri la gândul că ai putea face ceva care să îl înlăcrimeze pe cel pe care îl iubești. Nimic nu naște un sentiment mai profund de vinovăție decât întristarea celui care ți-a făcut numai bine. Și atunci, în relația noastră cu Dumnezeu, soluția este să ne abandonăm în brațele Sale și să Îl lăsăm să ne recreeze după chipul și asemănarea Sa. Și apreciem din inimă această soluție. Am văzut cum este El și a fi ca El este tot ce ne putem dori pentru a fi fericiți.

Frumoasă este dragostea care naște iertare, frumoasă este pedeapsa iertării și frumoasă este teama care se naște din iertare! Frumos este caracterul Domnului!

„Eu nădăjduiesc în Domnul, sufletul meu nădăjduiește, și aștept făgăduința Lui. Sufletul meu așteaptă pe Domnul, mai mult decât așteaptă străjerii dimineața, da, mai mult decât așteaptă străjerii dimineața. Israele, pune-ți nădejdea în Domnul, căci la Domnul este îndurarea, și la El este belșug de răscumpărare! El va răscumpăra pe Israel din toate nelegiuirile lui” (Psalmul 130).
